

25. november 2021

Til vennene samlet i Det hellige land for å markere hundreårsminnet for ‘Abdu’l-Bahás bortgang

Hjertet fylles av forundring når vi tenker over betydningen av denne skjellsettende anledningen: slutten på ett hundre år etter ‘Abdu’l-Bahás bortgang, ett hundre år etter begynnelsen av bahá’í-ordningens formingstid, og ett hundre år etter at Bahá’u’lláhs tro ble betrodd hans administrasjonsordning, hvis institusjoner dere her representerer. Hvor fantastisk er vel ikke hans Pakt, hvorved «dette enestående, dette vidunderlige system» er blitt opprettet i deres nasjoner og dets prosesser igangsatt. Vi bøyer hodet i takknemlighet overfor Bahá’u’lláh for at han, til tross for de tallrike og alvorlige hindringer i en forvirret verden, har åpnet dørene og lagt midlene til rette slik at dere – nå for første gang inkludert representanter for regionale bahá’í-råd – kan være her i løpet av disse sjelsbevegende dager.

Det går nå, hundre år etter ‘Abdu’l-Bahás bortgang, mot slutten på en periode med spesiell kraft som begynte med hundreårsdagen for åpenbaringen av Den guddommelige plans tavler og innbefattet tohundreårsdagene for Guds tvillingmanifestasjoners fødsel. De fremskritt som bahá’í-samfunnet har gjort i løpet av denne tiden, er simpelthen ekstraordinære. De har gjort de troende overalt rede til å møte kravene og dekke behovene i det neste stadium av ‘Abdu’l-Bahás guddommelige plan, som vil begynne bare måneder fra nå av og vare i ni år. Det tiltagende forfallet i den nåværende samfunnsordningen og det økende behovet for konstruktive prosesser som vil føre til fremveksten av et nytt verdenssamfunn, blir stadig tydeligere for hver dag som går. Et århundre etter at Mesteren skjenket Det største navns tilhengere et dokument som inneholder kostelige elementer for oppbyggingen av en guddommelig sivilisasjon, blir vi minnet om den elskede Beskytters ord: «Mesterbyggerne av Bahá’u’lláhs fremvoksende verdensordning må nå edlere høyder i sitt heltemot etter hvert som menneskeheten styrter ned i større dybder av fortvilelse, fornedrelse, splid og nød.»

Elskede venner – på denne Paktens dag ser vi alle hen til dens Midtpunkt og minnes ‘Abdu’l-Bahás liv og person, en skikkelse som i selve sitt vesen var legemliggjørelsen av Pakten, dette sentrale enhetspunkt for hele menneskeheten, som binder jordens mangfoldige folkeslag sammen. ‘Abdu’l-Bahá, dette Guds mysterium, «et tegn på hans storhet» og «den mest fullkomne gave», som skattes i utallige barns, ungdommers og voksnes rene hjerter, vokter ganske visst over og bistår sine elskede, med sitt beskyttende blick stadig rettet mot dem. I disse usikre tider vender vennene seg med håp og lengsel til ‘Abdu’l-Bahá, «hele menneskehetens ly», «et skjold for alle som er himmel og på jord», idet de trygler om hans bistand fra rikene foroven mens de bestreber seg på å følge hans eksempel på tjenestens sti. I løpet av de kommende dager, da tankene hos de troende verden over er fokusert på «dette hellige og herlige vesen», har dere den velsignelse og det privilegium å hylle ham på vegne av deres samfunn på de selvsamme steder hvor han dag og natt anstrengte seg for å fremme Guds Sak og gjøre det bedre for menneskeheten.

I morgen kveld, like før hundreårsdagen for hans bortgang, vil vi ha hans kjære i hele verden i våre hjerter idet vi ber i det hellige rom der han tilbrakte de siste

øyeblikk av sitt jordiske liv. Vi vil innstendig bønnfalle om at det helbredende budskap som 'Abdu'l-Bahá levde og ofret seg helt for, om ikke lenge finner et hjem i hjerte og sjel hos hele menneskeheten, og at Guds venners bestrebelse mot dette mål kan la seg godta, sett med hans øyne.

Det Universelle Rettferdighetens Hus (sign.)